

Synspunkter, saa føler jeg mig overbevist om, at det kommer ud af det partipolitiske, i alt Fald forsaavidt der skulde være nogen partipolitisk Mod sætning mellem det ærede Medlems Parti og de to Partier, som har støttet det hidtil. — Det ærede Medlem udtalte med Hensyn til forhenværende Ministre, at det ikke havde været hans Mening at sige, at Politikere var umulige som Amtmænd, men det, at de havde været Ministre, gav dem ikke nogen Fortrinsret til at blive Amtmænd. Nej, selvfølgelig. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at det at have været Minister aldeles ikke kan give nogen Fortrinsret til at blive Amtmand; der er mange forhenværende Ministre, som aldeles ikke vilde egne sig til at være Amtmænd. Dette Spørgsmaal er imidlertid fremdraget ikke fra min Side, men fra det ærede Medlems, og jeg pegede da paa, at vor hidtidige Historie viser, at mange forhenværende Ministre er blevet Amtmænd, men det er jo de juridiske forhenværende Ministre, og jeg har med Hensyn til det politiske Spørgsmaal ikke kunnet se nogen Forskel paa de Ministre, som har haft juridisk Uddannelse, og de Ministre, som ikke har haft juridisk Uddannelse.

Det ærede Medlem sagde til sidst en Sætning, der lød omtrent saaledes: Naar de bliver Amtmænd, bør de holde sig saa politisk neutrale som overhovedet muligt. Ja, saaledes har Forholdet ikke været hidtil, de fungerende Amtmænd har været Deltagere i den politiske Strid, fungerende Amtmænd har staaet som Ledere af politiske Partier eller som fremtrædende Personligheder i dem, og de har dog i deres Amt kunnet holde det partipolitiske borte og finde Tilslutning hos hele Befolkningen. Jeg tror ikke, det ærede Medlem i Almindelighed kritiserer hele vor Histories Udvikling paa dette Punkt, jeg antager heller ikke, det har været det ærede Medlems Mening at sige, at det var urigtigt af Amtmand Brun at stille sig som Venstres Kandidat i Silkeborg, men det var dog ikke at holde sig neutral politisk.

Det ærede Medlem antydede, at to Amtmandsembeders Besættelse med Ikke-Jurister ikke vilde hjælpe paa Juristmangelen. Nej, det kan selvfølgelig ikke paa nogen Maade afhjælpe Juristmangelen, hvis en saadan findes. Det, jeg har paapeget, er, at hvis der skal besættes en Række Amtmandsembeder, vil det maaske falde vanskeligt at finde kvalificerede Jurister dertil, eller det vil maaske komme til at gaa ud over

andre Embeders Besættelse, og det vilde derfor være ønskeligt, naar en saadan Række Amtmandsembeders Besættelse forestaar, da at have frit Valg imellem kvalificerede Personligheder, og det ærede Medlem har jo, hvad jeg anser for særdeles betydningsfuldt, givet mig en Erkendelse af, at man meget vel kan tænke sig gode Amtmænd, som savner juridisk Uddannelse. Hvis man lægger dette til Grund for Sagens Behandling, skulde jeg tro, at man kunde finde en eller anden Maade, hvorpaa man fik denne Tanke udført i Lovform. Det ærede Medlem sagde, at den Udtalelse, jeg oplæste, var fremkommet efter Lovforslagets Fremsættelse, og at den følgelig ikke kunde vise, at der havde været Bud efter Lovforslaget. Det ærede Medlem er jo imidlertid tilstrækkelig skarpsindig til at forstaa, at det ikke er Hr. Helge Skovmans Artikel, jeg paaberaaber mig som Vidnesbyrd om, at der har været Bud efter Lovforslaget, men det, der staaer i Artiklen om den folkelige Udvikling, man fra Venstres Side tidligere har været med til at støtte, men som man nu vender Ryggen til. Jeg paaberaaber mig ikke Hr. Helge Skovman, men den af Hr. Helge Skovman rigtigt skildrede Udvikling her i Landet.

Det ærede Medlem udtalte, at Amtsraad og Sogneraad kunde sandelig godt fremsætte Krav om at hæve Bestemmelsen om, hvorledes Amtmænd skal være uddannede. Jeg tror aldrig, det vil falde dem ind at gøre det. Det Spørgsmaal, Amtsraad og Sogneraad vil beskæftige sig med, er, hvem der skal være Formand i Amtsraadet. Naturligvis kan der komme Krav fra den kommunale Styrelse herom, og det vil i høj Grad være Begrundelse for at tage Spørgsmaalet op til Behandling, men i øvrigt kan man særdeles godt optage Spørgsmaalet til Behandling, uden at saadant direkte Krav foreligger. Spørgsmaalet om Amtmændenes Uddannelse tror jeg derimod ikke, det vil falde Amtsraad og Sogneraad naturligt at stille Krav om. Er der Misfornøjelse med Amtmanden, vil de klage over ham, det hænder jo, saa maa der foretages en Undersøgelse angaaende Klagepunktet, og saa maa Kendelsen falde. Naturligvis kunde man tænke sig, at en Række personlige Klager over Amtmænd kunde føre til den Anskuelse, at der er noget galt ved det hele, og i saa Fald kan der blive Spørgsmaal om at søge at tilvejebringe et andet Grundlag. Men der foreligger jo ingen som helst Klage tilstand i Anledning af